

begrænsning i kravet om tilgængelighed, jfr. nr. 3 (§ 8 a).

I stk. 6 foreslås ændringer i de fastsatte bestemmelser vedrørende udlevering af deponerede mikroorganismer. Desuden er i nyt stk. 7 tilføjet bestemmelser vedrørende begrænsning i offentlighedens adgang til patentansøgninger på det mikrobiologiske område. Endelig er i nyt stk. 8 indsat en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af misbrug af en i medfør af stk. 6 eller 7 udleveret prøve.

Stk. 6 regulerer i sin nuværende formulering, fra hvilket tidspunkt en deponeret kultur af en mikroorganisme, som er deponeret som led i ansøgning om patent, skal holdes tilgængelig. Bestemmelsen, der endnu ikke er sat i kraft, foreskriver derimod ikke, på hvilken måde en sådan kultur skal holdes tilgængelig.

I overensstemmelse med Budapesttraktaten foreslås det, at kulturer af mikroorganismer, der er deponeret i henhold til den foreslåede § 8 a, skal holdes tilgængelige for enhver gennem udlevering af en prøve af kulturen. Bestemmelsen giver således ikke trediemand ret til at undersøge kulturen hos deponeringsmyndighederne.

Denne ret til at få udleveret en prøve af kulturen indskrænkes af bestemmelserne i 2. og 3. pkt., hvorefter det bestemmes, at den omstændighed, at en deponeret kultur skal holdes offentligt tilgængelig, ikke medfører en ubetinget ret for trediemand til at få udleveret en prøve af kulturen. Det foreskrives således, at prøve ikke skal udleveres til nogen, som i medfør af lov eller bestemmelser fastsat ved lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. Bestemmelsen er indsat i loven for at slå fast, at trediemand ikke med hjemmel i patentlovens offentlighedsregler har ret til at få udleveret prøve af en mikroorganisme, som han ifølge særlovgivningen ikke må befatte sig med.

Endvidere kan en prøve heller ikke udleveres til nogen, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Endelig har bestemmelserne til følge, at danske myndigheder, uanset at en prøve er udleveret af en international deponeringsmyndighed, kan hindre, at prøven, udleveres til nogen i Danmark, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Bestemmelserne tager således højde for det forhold, at der ikke i særlovgivningen findes noget direkte forbud mod at befatte sig med mikroorganismen, men at denne på trods heraf anses for farlig, og at der derfor skal

iagttages særlige forholdsregler i forbindelse med denne.

Den, som ifølge bestemmelsen ikke kan få udleveret en prøve af kulturen, kan indgå aftale med andre, som er berettiget til at befatte sig med organismen, om at få udleveret en prøve med henblik på undersøgelse.

Af de grunde, som er anført i de almindelige bemærkninger, foreslås det i et nyt stk. 7, at ansøgeren kan begære, at en prøve fra en deponeret kultur i tidsrummet, efter akterne er gjort tilgængelige, og indtil ansøgningen er fremlagt eller endelig afgjort uden at have været fremlagt, kun kan udleveres til en særlig sagkyndig.

Har ansøgeren fremsat en sådan begæring, kan en prøve uanset bestemmelsen i stk. 6 ikke udleveres til enhver i dette tidsrum. Industriministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om fristen for fremsættelse af et sådant krav, og om hvem der kan udpeges som særlig sagkyndig.

I stk. 8 foreslås indsat en bemyndigelse for industriministeren til at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af misbrug af en i medfør af stk. 6 eller 7 udleveret prøve.

Til nr. 7. (§ 31)

Paragraffen indeholder bestemmelser om videreførelse af en international patentansøgning i Danmark. Der er i disse bestemmelser foreslået en række lempelser.

I stk. 1 er kravet til ansøgeren om indlevering af en genpart af den internationale ansøgning ophævet. Til videreførelse af en international ansøgning kræves herefter alene indbetalt den fastsatte afgift samt indleveret en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning. I de tilfælde hvor den internationale ansøgning er affattet på dansk, kræves dog indleveret en genpart af ansøgningen, da myndigheden ellers ikke vil blive gjort bekendt med ansøgningen, som følge af forslaget om ophævelse af kravet om indlevering af en genpart af den internationale ansøgning.

Bestemmelsen i stk. 2, hvorefter ansøgeren – i de tilfælde hvor den internationale nyhedsundersøgende myndighed har afstået fra at udarbejde nyhedsundersøgelserapport – inden for en frist på 2 måneder skal opfylde bestemmelserne i stk. 1 for at opretholde ansøgningen for Danmark, foreslås ophævet. Den almindelige frist i stk. 1 på 20 måneder finder således også anvendelse i disse tilfælde. Ændringen indebærer, at videreførelsesfristen i hovedparten af disse tilfælde bliver længere end,